

109. Lov om forlængelse af og ændringer i lov om bortsalg af visse brugte personmotorkøretøjer. (Minister for handel, industri og søfart *Lis Groes*). [A. sp. 219. — C. sp. 21].

Fremsat skriftligt i folketinget $2^{0}/_{10}$ (F. sp. 178). 1. beh. $2^{8}/_{10}$ (F. sp. 489). Partiernes ordførere: Heising, From, Stæhr Johansen, Kirkegaard og Tholstrup. Henvist til udvalg på 17 medlemmer (Heising [formand], Victor Gram, Peter Jørgensen, Aage Knudsen, Holger Larsen [sekretær], Th. Mikkelsen, Hans Rasmussen, Edel Saunte, From, Jørgen Gram, Holmberg, Karlskov Jensen, Harald Nielsen, Stæhr Johansen, Poul Claussen, Reedtz-Thott og Kirkegaard). Betænkning (B. sp. 19) afgivet $2^{8}/_{10}$. (Ordfører: Heising). 2. beh. $3^{0}/_{10}$ (F. sp. 591). 3. beh. $3^{0}/_{10}$ (F. sp. 593). *Loven stadfæstet 30. oktober 1953.* (Lovt. nr. 283).

Ved lov nr. 500 af 20. december 1950 om bortsalg af visse brugte personmotorkøretøjer blev det bestemt, at personer eller virksomheder, der opnår tilladelse til indkøb af et ikke tidligere indregistreret personmotorkøretøj til udskiftning af et ældre personmotorkøretøj, skulle lade det pågældende ældre motorkøretøj afhænde ved offentligt bortsalg, og at kun 60 pct. af det ved salget opnåede nettobeløb skulle tilfalde vedkommende ejer, mens restbeløbet skulle indgå i vejfonden. Den begrænsede import havde medført meget betydelige overpriser på brugte motorkøretøjer, og det fandtes urimeligt, at de pågældende personer eller virksomheder, når de fik adgang til indkøb af et nyt personautomobil, samtidig skulle indkassere den helt ekstraordinære konjunkturgevinst, der var betinget af, at landets økonomiske forhold ikke muliggjorde den fornødne import af personmotorkøretøjer. Hertil kommer, at man ved i rimeligt omfang at inddrage overprisen på de vogne, der således skulle udskiftes, kunne bidrage til at lette presset på fordelingen af personvogne.

Loven var tidsbegrænset indtil 1. november 1951 og blev ved lov nr. 431 af 31. oktober 1951 forlænget uforandret indtil den 1. november 1952.

Ved lov nr. 363 af 31. oktober 1952 (årbog 1952—53, side 375) forlængedes loven indtil 1. november 1953 med enkelte